

23. navadna nedelja – leto A

Brat, ki greši

»Če tvoj brat greši, pojdi in ga posvári na štiri oči. Če te posluša, si pridobil svojega brata. Če pa te ne posluša, vzemi s seboj še enega ali dva, da se vsa zadeva ugotovi po izjavi dveh ali treh prič. Če jih ne posluša, povej Cerkvi. Če pa tudi Cerkve ne posluša, naj ti bo kakor pogan in cestninar.

Resnično, povem vam: Kar koli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih, in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih.«

Skupna molitev

»Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v kateri koli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.« Mt 18,15-20

Bratsko opominjanje!?

Jezusova beseda nam danes kar ugaja, seveda če se lahko najdemo na pravi strani in če zaradi opominjanja ne naletimo na posmeh. Jezus jasno pove, da je potrebno opominjati bližnjega za grehe. Če nas v opominih ne sliši, naj nam bo kakor tujec – pogan in cestninar. Kaj bi to lahko pomenilo? Otroci! Če vam prijatelj v šoli nagaja, ga opomnite na štiri oči, potem pokličete za priče še druge prijatelje in nazadnje ga zatožite učiteljici. Če vas ne posluša, kar se bo najbrž zgodilo, ga imate za tujca, torej ga niti ne pogledate več. Bi šlo tako? In starši! Če vas otroci ne poslušajo, pokličete za pomoč soseda, potem pa poveste še v šoli ali župniku, potem pa naj bodo otroci kakor tujci? In mož ali žena, če te sozakonec ne posluša, ga po istem postopku posvariš, če te ne sliši, živiš naprej z drugim kot s tujcem.

Ali je po tej poti med nami še kdo, ki ne bi bil pogan ali cestninar. Saj ga vsi lomimo in ponavljamo svoje grehe in napake. Ali je Jezus mislil tako kot sem opisal? Ja in ne hkrati. Ja, potrebno je vztrajati in priti v težavi do dna, a ne brez zavzetega odnosa. Kako je Jezus to, kar nam danes naroča uresničeval v odnosu do apostola Petra, ki smo ga spoznavali na oratoriju (pridiga je ob začetku šolskega leta in so povabljeni vsi udeleženci oratorija in njihovi starši)? Srečala sta se v čolnu. Jezus se je približal Petru tako, da je stopil v njegov svet, svet ribiča, ki se bori z viharjem, morjem in mrežami. Jezus je želel razumeti Petrove skrbi, začutil je njegovo nemoč pri ribolovu, v viharju in praznih mrežah. Čutil je z njim in počasi ga je začel vzgajati. Prvo, brez česar ne moremo prav razumeti današnjega odlomka je torej SOČUTJE, brez katerega ne bomo nikoli prav opominjali.

Jezus je v sočutnem odnosu s Petrom. Redno se je umikal v tišino, da je v MOLITVI IN PREMIŠLJEVANJU za vsakega odkrival božji načrt. V takšnem odnosu mu je razlagal, kako si Bog zamišlja njegovo življenje. Povabil ga je na pot ribiča ljudi in mu postopoma razkrival, kaj pomeni slediti Bogu, kaj pomeni izpolniti božji načrt.

Peter se je začel upirati Učitelju in je trmaril. Kako že? Upiralo se mu je trpljenje, zato je Jezusu odkrito branil, da ne sme trpeti. Jezus ga je odločno zavrnil: Poberi se! Za menoj, satan! SPREJEMANJE TRPLJENJA je tretji temelj pravega opominjanja. Jezus je trpljenje sprejemal sam in v tej luči razumel tudi dejstvo, da bo moral trpljenje sprejeti tudi Peter.

Sočutje, molitev in premišljevanje ob Svetem pismu, ter sprejemanje trpljenja so okvir znotraj katerega je mogoče prav živeti zgornji evangelij, ki nas vabi k bratskemu opominjanju. Torej, dragi otroci, dragi mladi, dragi starši, dragi bratje in sestre Jezus nas vabi, da ne živimo le zase,

ampak da dobro, ki ga ob Njem spoznavamo, prenašamo tudi na druge in sicer z bratskim opominjanjem. K čemu pa bomo opominjali, smo se učili na oratoriju, k temu za kar se bomo sami trudili:

Grem, na Tvojo besedo – Tja, kamor me kliče Bog, ne kjer mi je lažje.

Ljubim, na Tvojo besedo – Tako, da sem pripravljen za bližnjega dati življenje, ne pa iskati ugodje.

Zaupam, na Tvojo besedo – Ne popravljam Božjih načrtov, ko mi ne ugajajo.

Ubogam, na Tvojo besedo – Ubogam in nosim težo odgovornega življenja.

Vztrajam, na Tvojo besedo – Ne zbežim, ko mi postane naporno.

Bom, na Tvojo besedo – Izpolnim, kar sem obljubil, čeprav bi se raje umaknil.

No, vse to že poznamo od oratorija. Bog računa na nas, računa, da bomo odgovorno živeli iz Njegove besede, ki jo prejemamo. Še več, danes nas opozarja, da moramo k temu opominjati tudi svoje brate in sestre, ljudi okrog sebe. Najprej si torej prizadevajmo za zvesto hojo za Njegovo besede, potem pa na delo k opominjanju. Pri tem pa ne pozabimo na troje: SOČUTJE, MOLITEV IN PREMIŠLJEVANJE Božje besede ter SPREJEMANJE TRPLJENJA. Naj bodo naši odnosi polni sočutja in želje po tem, da bi drugega razumeli. Naj naši dnevi ne minevajo brez molitve in premišljevanja Božje besede. Ne otepajmo se trpljenja, ki ga odgovorno življenje prinaša. Potem pa vztrajno na pot oznanjevanja. Vsem povejmo, kam nas vabi Božja beseda in vsakega svarimo pred zablodami tega sveta.